

Långfredagen

Psalmer: 140, 701, 142, 144, 710, 145

Texter: Jes 52:13-53:12, Fil 2:6-8, Luk 23:26-49

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Luk 23:26-49

Herre, hjälp oss gömma ditt ord i våra hjärtan. Amen

Dagens evangelium skildrar hur Jesus blev korsfäst tillsammans med "två andra brottslingar". Att Lukas skriver så innebär inte att Jesus var en brottsling. Men han blev räknad bland brottslingar som Jesaja förutsagt om Messias.

Korsfästelsen var en grym avrättningsmetod som romarna använde för brottslingar och motståndsmän. Berättelsen fokuserar på den ene av brottslingarna som korsfästes tillsammans med Jesus. Under deras gemensamma vandring ut till avrättningsplatsen lärde han känna Jesus och sig själv tillräckligt för att bli frälst. Kanske visste han redan något om Jesus. Men även om så inte var fallet hörde och såg han tillräckligt under de timmar de var tillsammans för att komma till tro på Jesus som sin Frälsare. Han såg bland annat Jesu tålmodiga och ödmjuka lidande. Han hörde hur Jesus bad för dem som korsfäste honom: *Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.* Han förstod nog rätt snabbt att Jesus inte var lik brottslingar eller upprorsmän.

Han uppsnappade en hel del information om Jesus av människornas hån. Medlemmarna i Stora rådet hånade honom och sa: *andra har han hjälpt Nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den Utvalde.* Av deras hån förstod han att Jesus hjälpt andra och gjort gott. Jesus blev inte korsfäst för något brott. Han var oskyldig - han hade gjort gott mot andra. Kanske förstod han att Jesus utfört under - det var ju ett under man begärde av Jesus på korset. Han förstod också att Jesus gjort anspråk på att vara Guds Messias, den Utvalde, och att det hade retat Stora rådet till den grad att de fått honom dömd till döden. Han förstod också av deras hån att Jesus gjort anspråk på att vara en konung och att detta retat romarna. Soldaterna hånade honom på samma sätt som medlemmarna i Stora rådet men sa: *Om du är judarnas konung, så hjälp dig själv.* En överskrift var också fäst på korset som löd: *detta är judarnas konung.*

Under mer än tre timmar blev Jesus hånad där han hängde på korset. Också den andre brottslingen hånade honom och sa: *Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss.* Mitt i all denna förnedring och i allt detta hån fick Jesus erkännande av

den ene brottslingen. Den ene brottslingen tillrättavisade den andre och sa:
Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom? Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont. Och sedan sa han: Jesus, tänk på mig, när du kommer till ditt rike. Det var samtidigt en syndabekännelse och en trosbekännelse. Brottslingen bekände att han fick vad han förtjänat. Han erkände Jesus som oskyldig och syndfri. Han bekände sin tro, att Jesus var en konung. Fast brottslingen visste att Jesus skulle dö, och även att han själv skulle dö, så trodde han att Jesus skulle regera som konung i sitt rike.

Denna brottslig bad inte att bli skonad från straffet. Han bad inte att bli hjälpt från korset. Han bad inte om lindring av smärtan. Han visste att han förtjänat straffet. Nej, hans bön var att inte bli bortglömd, att inte bli övergiven av Gud. Han bad att Jesus skulle tänka på honom när han kom till sitt rike. Och han fick omedelbart löftet att vara med Jesus i paradiset. *Jesus svarade: Amen säger jag dig: I dag ska du vara med mig i paradiset.*

Så länge en människa lever är kropp och själ förenade till en levande varelse, eller en person. Döden innebär att kropp och själ skiljs åt. Då är det själen vi kallar jaget eller personen. Kroppen blir begravnen i väntan på uppståndelsens dag medan själen eller personen kommer till himmelen - om det är en troende vill säga. Döden innebär inte ett utsläckande. Fast både brottslingen och Jesus visste att de inte skulle överleva dagen sa Jesus till honom: *I dag ska **du** vara med **mig** i paradiset.*

Detta var ett personligt löfte till denne brottsling. Men löftet om liv har Jesus gett till alla syndare som tror på honom. Jesus har sagt: *Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet.* Detta löfte gäller alla som hör och tror. Den som tror på Jesus har i samma stund övergått från döden till livet och äger evigt liv. Detta gäller var och en som tror. Vi ska betrakta Kristi lidande på samma sätt som brottslingen gjorde så att vi tar emot löftet om liv. Och att det finns garanti för löftet får vi bekräftelse på vid den tomma graven på påskdagen.

Hur ska vi betrakta Kristi lidande så att vi får vara med honom i hans rike? Det räcker inte att betrakta Kristi lidande som vi ser på annat mänskligt lidande. Det räcker inte att bli upprörd över den orättvisa behandlingen eller att tycka synd om honom. Det räcker inte att sörja över honom. Många människor följde Jesus på vägen ut till avrättningsplatsen, bland dem många kvinnor som sörjde och grät över honom. Till dem sa Jesus: *Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, utan gråt över er själva och era barn.*

När vi betraktar Kristi lidande ska vi komma ihåg att det skedde för våra synders skull. Jesus fördes ut till avrättningsplatsen tillsammans med två andra brottslingar. Då gick profetian ur Jesaja 53 i uppfyllelse: *Han blev räknad bland brottslingar.* Jesus led och dog för synder och brott liksom brottslingarna. Men det fanns en väsentlig skillnad. De led och dog för egna brott men Jesus led och dog för alla människors synder och brott. Gud hade lagt all vår skuld på honom och det var för våra synder han led. Därför ska vi inte gråta över honom utan över oss själva. I Jesu lidande och död ser vi de dödliga konsekvenserna av våra synder och Guds vrede över vår synd. Vi ser honom bära straffet för våra synder. Allt detta gjorde han frivilligt av kärlek till oss.

Vidare ska vi lära känna yem det är som lider. Han är Guds Messias, den utvalde, han som är kung i ett evigt och himmelskt rike. Brottslingen bekände att Jesus var mer än en vanlig människa - att han var konung i ett evigt rike, när han bad: *tänk på mig när du kommer i ditt rike.* Jesus visade också på korset att han var en gudomlig person, Messias, Guds Son. Också i sitt lidande och död lät han sin allmakt glimta fram: ett mörker kom över landet, han gav upp andan med ett högt rop, jorden skakade, förlåten i templet rämnade och döda gick ut ur gravarna. Han hade fått all makt i himlen och på jorden. Han visade att han regerar över allting med sin väldiga makt. Det var inte spikarna som naglade fast Jesus vid korset. Han kunde när som helst stiga ned precis som medlemmarna i Stora rådet hånande begärde av honom. Nej, det som naglade honom fast vid korset var hans kärlek till oss. Frivilligt led och dog han i vårt ställe för att sona våra synder och brott.

Vidare ska vi betrakta vad han lider. Han lider inte bara i sin kropp: smärta, slag, spikar och slutligen döden. Han lider även i sin själ: han kom till sitt eget men hans egna tog inte emot honom, även hans lärjungar övergav honom. Han led orättvist och han led även sataniska frestelser: Satan som blev övervunnen i öknen återvände med sina frestelser och talade genom medlemmarna i Stora rådet: *nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den Utvalde.* Dessutom led han även den yttersta konsekvensen av vår synd: att vara skild från Guds välsignelser både till kropp och själ. Han utropar ju på korset: *Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig.* Det måste ha varit en svår prövning för brottslingen att höra de orden – en prövning som bara kan övervinnas genom tron. Samtidigt blev tron stärkt av det som sedan hände – det som också övertygade den romerske officeren.

Vi ska också betrakta varför han lider. Han offrade sig själv för att sona vår skuld för att vi skulle gå fria från dom och straff. Och Jesu lidande och död har ett oändligt värde. Värdet beror på personen som lider - han är Messias, Guds Son. En människa kan inte betala lösen för sin egen själ än mindre för någon

annans. Psalmisten skriver i Ps 49:8-9: *Men sin broder kan ingen rädda eller ge Gud lösepenning för honom. För dyr är lösen för hans själ och kan inte betalas till evig tid.* Men Guds Sons blod har ett oändligt värde och en väldig kraft. Jesu blod förmår rena hela världen från alla deras synder som Johannes skriver: *Jesu, Guds Sons, blod renar oss från all synd.*

Vi bör ta emot budskapet om Jesu lidande på samma sätt som brottslingen som korsfästes vid hans sida. Vi ska liksom brottslingen erkänna att vi förtjänat Guds straff för våra synder men vi ska också vända oss till Jesus för att bli frälsta från syndens straff. Vi ska tro evangeliet att han led allt detta för att köpa oss fria från synd och död, för att vi ska tillhöra honom och leva med honom i hans eviga rike. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, låt berättelsen om ditt lidande ge oss självkänedom, att vi förtjänat Guds vrede och straff med våra synder. Lär oss också hedra dig som vår Frälsare och vår himmelske Kung. Du har med ditt lidande frälst oss från evig död. Bevara oss i tron så att vi får leva med dig i ditt rike. Amen.